

Antal Attila

Kirívok e tájból

Nyírjeseimet műutak, sztrádák
sűrűsödő hálója fojtogatja,
plakátok írják fölül
meghitt utcáim patináját,
tölgyeseim gyöngyvirágai
exkavátor kanalából intenek,
és vas ível át betont, ahol
orgonaillat volt a híd
vakációkba, végtelen mezőkre.
Kirívok e tájból, nem vagyok már
idevaló, készülődöm
más térbe, más időbe.

Rimay János szavai tanítványához

Fordul erre-arra ez világ, mint lapta,
holott éjbe merít, holott perdít napra,
sohse torkoskodj, ha mézét bővön adja,
és ne csüggedj fukar kedvének miatta!

Nevedre sok irégy hadd fröcsögjön vétót,
annyit érnek csak, mint a hazádat fosztók,
névtelenségükkel fizetik a kontót,
te csak ródd lapjaid, mint vándor a porhót!

Nem vész el a szépség, a megtapodott se,
vérködön áttűnik, lel méltó szívekre,
megérdemletted bér: fény hull énekedre,
téka őrzi neved, mint kincsét szelence.